

Tekst 19. Het Christendom III (24 p.).

Inhoud

1. Inleiding.....	1
2. Bijbels dynamisme.	3
3. Vlees in de striktere Bijbelse zin.....	5
4. Bijbels dynamisme (subtiële geest).....	7
5. Bijbels dynamisme (twee soorten subtiel lichaam).....	9
6. Bijbels moralisme.....	11
7. God en zijn hofraad.	13
8. Christus in strikt Bijbelse duiding.....	15
9. Macht en onmacht van de hel.....	17
10. Zelfoverschatting als vlees en niet geest.....	19
11. Een zielenoproepster.	21
12. Het geheim en zijn onthulling.	23

1. Inleiding.

De Bijbel logisch verstaan.-

De modern en postmodern wetenschap bestudeert de bijbel in hoofdzaak op historische wijze: zij past de eisen van de geschiedschrijving op zijn teksten toe. In onderhavige uiteenzetting wordt de bijbel eerst en vooral logisch bekeken. ‘Logica’ is denkleer. Deze let erop of en hoe wat gezegd wordt, met de werkelijkheid waarover het gaat, samenhangt, en of en hoe een bewering met alle andere samenhangt.- De tekst over de overspelige vrouw in *Joh. 8:1/11 is* - historisch gezien - onmogelijk van S. Jan maar zijn inhoud klopt - logisch gezien - met de rest van het Johannesevangelie en van de hele bijbel.

Grondinzichten.-

Wat volgt, bestaat uit schijnbaar losse hoofdstukjes maar zo dat men hun logische samenhang al lezend zal vatten.- Zo vormt het basiskoppel “vlees/ geest” de grondige logische samenhang van de grote massa der Bijbelse teksten. Het koppel “de poorten der hel”. (*Matth. 16:18*)/ de heilige stad (*Matth.27:53*)” hangt logisch samen met “vlees/geest”. Zo ook “verderf/ leven” (*Galat. 6:7*). Wie daarop let, verliest zich niet in de veelheid der Bijbelse teksten.

“God raadplegen”.-

Men treft deze uitdrukking meermaals uitdrukkelijk aan in de bijbel maar zij is als onder verstaan aanwezig in oud en nieuw testament.- Het leven kan gedefinieerd worden als een verzameling problemen die moeten opgelost worden. Welnu, de H. Drie-eenheid, centrum van de hele bijbel, gaat zeer nauwkeurig in op onze dagelijkse zorgen. De Vader, de Zoon, de H. Geest - zelfs indien wij niets vragen - komen daarin tussen, al was het maar omdat wij soms op erge wijze de nodige en voldoende

gegevens missen. Door biddend God te raadplegen, staan wij er nooit alleen voor, zelfs niet te midden van de woestijn : al zijn wij door iedereen in de steek gelaten, toch kunnen wij zonder bemiddelaar God rechtstreeks ‘raadplegen’. - Deze overtuiging beheerst alle bladzijden die volgen.

De overtuigde weduwe.-

Luc. 18:1vv.- Het doel van het Bijbelse leven is wat heet “het nieuw verbond” (*Jer. 31:31w., Ezek. 18:1, 36:26w.;- Hebr. 8:6w., Joh. 6:45*), d.i. het ononderbroken rechtstreeks en intiem contact met de H. Drie-eenheid in het gebed. Iets dat heden verschrikkelijk ontbreekt.- Welnu, Jezus onderstreept de noodzaak van het bidden zonder zich te ontmoedigen.- Er was in een stad een rechter die voor God geen eerbied koesterde en de medemens net achtte. In die stad was ook een weduwe die hem opzocht : “Verschaf mij recht tegenover mijn tegenstander”. Hij weigerde Lange tijd. Waarop hij bij zichzelf zei: “Al eerbiedig ik God niet en stoor ik mij niet aan medemens, toch valt deze weduwe mij lastig! Ik zal ze dus recht verschaffen zo dat zij mij niet eindeloos komt vervelen”.

Geloof.-

“De Heer zei : “Luister naar wat deze schaamtevrije rechter zegt! Zou dan God geen recht verschaffen aan zijn uitverkorenen die dag en nacht tot hem roepen? Ik zeg u dat hij ze snel recht zal verschaffen”.-

Terloops.

Jezus redeneert a fortiori: “Indien reeds - om niet eindeloos door de taaie weduwe verveeld te worden - de schaamtevrije rechter een goed verleent, hoeveel te meer - uit liefde voor zijn schepselen - zal God goederen verschaffen”.

Eindtijd.-

De gewijde schrijver voegt daar onmiddellijk Jezus’ hoofdbedoeling aan toe: “Maar zal de Mensenzoon (versta: Jezus), wanner hij zal komen (versta : bij zijn tweede komst op het einde der tijden), geloof aantreffen?”. In eenklank met een hele Bijbelse traditie voorziet Christus de grote geloofsafval. Welnu, wanneer men God raadpleegt, dan is geloof - taai als de weduwe - een noodzaak bij het bidden en blijven bidden. Volgens Jezus zal dus de eindtijd het biddend raadplegen van God door gebrek aan geloof opgeven dat juist dan meer dan ooit noodzakelijk is: terecht zegt Lucas dat Jezus met de parabel “de noodzaak van het bidden en van het nooit opgeven” wil toelichten.

Opm.. –

Dat biddend God raadplegen een noodzaak is, heeft als verklaring het feit dat de biddende Gods ‘geest’ (versta: Gods levenskracht) verwerft waardoor hij de problemen, ja, de uitdagingen die het aardse bestaan met zich brengt, aankan, terwijl wie ‘vles’ is (versta: zonder Gods geest (levensenergie) levend), uiteindelijk ondermaats blijft: “De geest is sterk maar het vles is zwak” zegt Jezus in Getsemani (*Matth. 26:41*).

2. Bijbels dynamisme.

‘Dynamisme’ inzake religietheorie betekent “de bewering dat religie o.m. een kwestie van een energie of levenskracht is”. ‘Dunamis’ (oud Grieks), ‘virtus’ (Latijn), woord dat men in *Luc. 8:46* aantreft, betekent ‘vermogen’, ‘macht’, zo dat men de uitdagingen van het leven aankan.

Twee peilen.-

De bijbel onderscheidt wezenlijk tussen vlees en geest.

1.1. Vlees is het mindere peil van levenskracht.

1.2. Vlees, indien door gewetenloos gedrag ondermijnd, is de lagere graad van vlees.

2. Geest is de levenskracht eigen aan God (Jahwe, H. Drie-eenheid).-

Opm.-

Vlees betekent natuurlijk ook de dierlijke of menselijke materie (als onderscheiden van gebeente of levend bloed) of zelfs het hele lichaam. Deze betekenissen zijn verondersteld maar religieus gezien bijzaak. Wij houden vooral de johanneïsche en paulinische betekenis in het oog. Wij lichten toe aan de hand van twee Bijbelse teksten.

Levenskracht en lot.- De levenskracht is beslissend voor het lot dat een schepsel zich bereidt.

1. De dagen van Noe (Noah)

(*Luc. 17:26*).- *Genesis 6* beschrijft.- Onder de talrijke mensen op aarde zijn er meisjes: “De godszonen (versta: hogere wezens) vonden smaak in de meisjes en zij namen degenen die hen bevielen, tot vrouw. Jahwe zegt daarop: “Mijn geest weze met eindeloos verantwoordelijk voor de mens aangezien hij vlees is” (*Gen. 6:3*).-

Terloops: de driedigheid “gewetenloos erotisme (engelen/ vrouwen)” is vlees in de strikte Bijbelse zin. De gewijde schrijver licht de culturele rol ervan toe.- “De nefilim waren in die dagen (en ook later) op aarde wanneer de godszonen (versta: hoge engelen) één werden met de dochters der mensen en zij haar kinderen schonken: dezen zijn de helden (versta: cultuurstichters) van weleer, die beroemde mensen”.

M.a.w.: de eenwording van overigens gevallen engelen in een ritus heeft als resultaat begaafden. Maar gezien de zondige aard verwekt dit vlees in de lagere graad dermate dat God zijn geest weigert. Gevolg : dergelijke mensheid kan een natuurcatastrofe (een zondvloed) niet aan bij gebrek aan Gods wezenseigen geest of levenskracht.

2. De dagen van Lot.

(*Luc. 17:28*).- *Gen. 19*.- Drie ‘mannen’, in feite Jahwe en twee engelen, komen bij

Abraham aan. Jahwe blijft. De twee mannen begeven zich naar Sodom want “de roep tegen Sodom en Gomorra is groot, want haar zonde is uiterst zwaar”. –

Terloops:

sodomie (homoseksualiteit), rond Israël in rauwe graden aanwezig, gold in het toenmalige Israël als “zonde tegen de natuur”, vatbaar voor doodstraf (*Levit. 18:22*). - Wraakroepende zonde is gewetenloos gedrag dat - om reden van zijn zwaarte (vlees) - door God vervroegd rechtgezet wordt (vroeger dan gewoonlijk investeert hij zijn geest niet meer). Toepassing van *Gen. 6:3*.

Brutaal homoseksualisme.-

Lot schenkt de twee ‘mannen’ onderdak maar “zij waren nog niet in bed toen het huis omringd werd door de mannen van de stad (...), van de jongere tot de oudere, heel het volk zonder uitzondering (...): “Waar zijn de mannen die deze nacht bij u zijn? Geef ze vrij opdat wij ze misbruiken”. Ofschoon Lot zelfs zijn twee maagdelijke dochters wil ter beschikking stellen om de toenmalige gewijde gastvrijheid te eerbiedigen, blijven de sodomieten gewelddadig aandringen.- Vervroegde godsingreep.- De twee engelen slaan allen - van de kleinste tot de grootste - met blindheid.

Godsoordeel.-

Zij voeren hiermee een godsoordeel (ingreep van God in aardse geschiedenis hetzij rechtstreeks hetzij via de natuurwetten) uit. Men lette op de structuur die een schifting is: de enen, de sodomieten, zijn tegen alle verwachting in wegens hun vlees niet bestand tegen het optreden der engelen; de anderen, Lot en de zijnen, wegens hun gewetensvol gedrag beschikken over Gods geest en worden gered. De enen zien de natuurgastvrijheid (zwavel en vuur) niet aankomen; de anderen worden door de engelen verwittigd en ontsnappen.-

Men ziet het:

vlees, zeker in de gewetenloze graad, is ‘zwak’, blootgesteld aan de uitdagingen in de schepping; geest is beschermd tegen dergelijke uitdagingen. Levenskracht beslist mede over Lot.

Vlees.- Weerom de drieledigheid die vlees in de rauwe zin definieert: “gewetenloos erotisme (engelen in de verschijningswijze van mannen/mannen)”.-

Vlees betekent niet altijd de rauwe of strikte vorm ervan maar deze is stevast toch onvernoemd op de achtergrond.

3. Vlees in de striktere Bijbelse zin.

Vlees

Vlees betekent o.m. de eerste graad van Gods dierlijke en menselijke geest in de geschiedenis der schepping. Wij omschrijven dit voor ons huidig taalgebruik ongewoon begrip.

Prostitutie.-

Terloops: ‘sheol’ (Grieks: hades’) betekent “onderwereldse ruimten, hel”. (*Numeri 16:30vv.*).

Lezen wij *Spreuken 7:1vv.*- De onbekende verleidster.- Wij halen enigszins verkort aan.- Ik zag onder naïeve jongeren er een zonder inzicht. Hij gaat het straatje in, dichtbij de hoek waar zij zich bevindt, neemt de weg van haar woning, bij deemstering, bij het vallen van de dag, “het hart van de duisternis en de schaduw in” (versta: de sfeer van de hel). Kijk: een vrouw, gekleed als een prostituee, komt hem met een vals hart tegemoet. Zij treedt zelfzeker en schaamtevrij op. Haar voeten houden het in haar huis niet uit. Zij grijpt hem, zij omhelst hem. Met een agressieve houding zegt zij: “Ik heb mijn ligzetel met dekens bedekt. Met mirre, aloë en kaneel heb ik mijn legerstede besprenkeld. Kom, bedrinken wij ons met liefde tot de morgen!”. Door de macht der overreding verleidt zij hem. Hij volgt ze onmiddellijk. Als een os onderweg naar de slachtbank, als een gek met voetkluisters, zonder te beseffen dat het om zijn leven gaat.-

De gewijde schrijver licht toe wat hij onder ‘leven’ verstaat: “Uw hart wijke niet af in de richting van haar wegen (...), want talrijk zijn zij die zij dodelijk getroffen heeft: haar woning is de weg naar de sheol, de helling die uitgeeft op het domein der doden”. In *Spreuken 23:27* zegt hij: “Het is een diep graf, de prostituee, een nauwe put de vreemde”.- M.a.w.: wie zich inlaat met een prostituee, laat zich met een hellefiguur in. Haar woning is de zicht- en tastbare tegenwoordigheid van de onderwereld op deze aarde. –

Wie zich aan prostitutie begeeft, wordt vlees in de gewetenloze graad zo dat Gods wezenseigen geest uitgestoten wordt volgens *Gen. 6:3* (God investeert zijn eigen geest niet meer in een gewetenloze).

Bezetenheid.-

Tobit geeft ons Sara, een jonge vrouw, die de demon Asmodaüs (Asmodee) niet losliet. Een aantal huwelijks pogingen mislukten doordat deze godszoon (versta: machtvol wezen) haar partners, voordat zij tot gemeenschap kwamen, één voor één doodde. Als de onzichtbare minnaar van Sara deed hij haar geen kwaad maar “zodra een man ze benaderde, doodde hij deze” (*6:15*).

De ingreep van de aartsengel Rafaël (*12:15*) met een bezwering dreef de demon uit.- De triade “gewetenloze erotiek (demon/ vrouw)” bewijst dat het over vlees in de strikte, ja, rauwe zin gaat. Gods wezenseigen geest is radicaal afwezig in de demon die

rein 'vlees' is (wat niet voor de gewetensvolle Sara geldt). Dergelijke vorm van "inbezit-name" bewijst dat 'vlees' macht, ja, grote macht bezit. Zoiets is de hel als heerschappij.

Religie.-

Numeri 25.- Vlees in de rauwe zin kan religie zijn.- Israël vestigt zich in Sittim. Daar begon het volk 'ontucht' te plegen met Moabitische vrouwen die het uitnodigden op de offers ter ere van haar godheden. Joden vielen daarin en "bogen zich voor haar godheden neer".-

Terloops:

Baal (de Heer) was de oppergod die samen met Astarte het heilige (versta: machtgeladen) koppel vormde. Het heiligdom van beiden bevond zich tussen Israël en Moab (*Numeri 23: 28*) en werd door beide volkeren bezocht. Wat de verleiding door Moabitische vrouwen in de hand werkte. De ritus vond plaats in een slaapkamer. Door liefdespel te plegen riep men het koppel op dat in de loop van de geslachtsgemeenschap op mystische wijze in de twee minnenden trok. In de duiding van de Moabieten was dit geen prostitutie maar religie. Doch de Bijbel zag daarin 'vlees' en wel in de rauwste zin, nl. als afvalligheid van God: de triade "ongeoorloofde erotiek (Baäl/ Astarte/ man/ vrouw)" bewijst het. Daarvandaan de Bijbelse term "(sacrale) prostitutie", d.i. religieuze daad die geloofsafval behelst. Zo zelfs dat de term 'prostitutie' toen gewoon 'geloofs-afval' betekende.

Opm..-

Judas 6/7.- Judas geeft weer hoe God het vlees in de rauwe en vooral rauwste zin beoordeelt: geesten (godszonen) die hun hoge rang niet waarmaken door seks te plegen met mensen, geraken in de diepste duisternis vast met het oog op Jezus' terugkeer; mensen die erotiek plegen met 'engelen' geraken in de onderwereldse ruimten, uitgeput door Gods 'vuur' (versta : het terugtrekken door God van zijn wezenseigen geest).

4. Bijbels dynamisme (subtiele geest).

Gods geest,

versta: zijn levenskracht, vertoont gebeurlijk een aspect dat wij nu nader bepalen.-

1. “Uw onbederfelijke geest is in alle dingen” (*Wijshheid 12:1*) betekent dat God als kracht in alle schepselen en de hele schepping scheppend aanwezig is. “De geest van de Heer vervult de wereld” (*Wijsh. 1:7*) zo dat de wereld - de totaliteit van al wat ooit was, nu is, ooit zal zijn - kan geduid worden als de ‘volheid’ (boordevolle overvloed) van God. In die zin is geest stevast ‘heilig’ want van God

2. Binnen die alom aanwezige geest situeert zich het koppel “vlees/ geest” als lot-bepalende werkelijkheden.

Geest als fijnstoffelijke energie.-

Wij lichten toe met een model.- *Jesaja (Isaias) 65:1vv..*- God spreekt: Een volk dat mij onophoudelijk uitdaagt - in tuinen offert, op stenen wierook brandt, in grafsteden woont (versta: om wezens op te roepen), varkensvlees eet, op schotels onreine stukken legt (versta: toenmalige taboes schendt) -, zij zeggen: “Trek u terug, raak mij niet aan, (want) ik zal u heiligen”.-

Noteren wij

1. ‘onrein’, tegengestelde van ‘rein’;

2. “Raak mij niet aan (want) ik zal u heiligen”.- Wie aan rituelen deelnemen (gebeurlijk als ingewijden), doen iets op dat traditionele culturen ‘heilig’ (‘sacraal’), ‘gewijd’, heten. Welnu, dat heilige is blijkbaar een soort stof (die namen draagt als ‘fijn’; ‘ijl’, ‘subtiel’) die, als geest, tegelijk levensenergie is. Kort : geest voor zover fijnstoffelijk.

Contacten.-

Zo’n materie is smijdig, d.i. vaart doorheen (grof)stoffelijke werkelijkheden. Zo is zij overdraagbaar doorheen fysisch of biologisch contact.- Bovendien is zij tweesnedig: ingewijden als op hetzelfde peil van ‘heiligheid’ (subtiele energie) varen bij aanraking wel; oningewijden als op een lager of althans niet aangepast peil van heiligheid zijn ‘profanen’ en verliezen levenskracht bij contact met een hoger peil.- Zo wordt Jesaja’s tekst begrijpelijk: mensen met een hoger peil verwittigen profanen en zeggen: “Raak mij niet aan (want) ik zal u ‘heiligen’ in de afbouwende zin (“Bij contact zal uw levenskracht schade lijden”). ‘Heiligen’ is dus als overdracht van geest zowel gunstig als ongunstig naar gelang van de context.

Heilig.- Heilig is onschendbaar (wat niet mag geschonden worden). Aangezien geest - al of niet fijnstoffelijk - mede beslist over lot, is geest ernstig, ja, zeer ernstig op te nemen Daarvandaan dat geest en diens subtiele vorm met diepe eerbied benaderd wordt.

Modellen.-

Ezechiël 44:15vv.- Priesters in Jahwe's heiligdom kleden zich met geëigende linnen stof. "Wanneer zij naar buiten gaan (...), naar het volk toe, zullen zij de kledij waarin zij gewijde handelingen uitvoerden, afleggen en meteen andere kleren aandoen om het volk niet te heiligen doorheen hun kledij". Het volk als profaan, d.i. van lager geestespeil, is niet bestand tegen de ijlstoffelijke energie die priesters en hun kleren uitstralen.

Rein/ onrein.-

Ez. 44:25.- Priesters zullen geen dode benaderen uit vrees zich onrein te maken - tenzij onder voorwaarden - want een lijk geeft een ijlstoffelijke geest of die ze 'heilig' (hun levenskracht bederft) en ongeschikt maakt voor door Jahwe gevraagde riten. God in *Ez. 22: 23vv.* klaagt: "De priesters hebben mijn wet (versta: de decaloog en diens oud-testamentische uitbreidingen) geschonden en mijn heiligdommen ontwijfd. Tussen het heilige en het profane maakten zij geen onderscheid en zij leerden niet het verschil tussen het onreine en het reine".

God.-

Levit. 17:23vv.- God zelf is heilig, - niet alleen als gewetensvol maar ook als levenskracht dragend en subtiële energie afgevend. Wat van hem is - plaatsen (tempel, verschijningsplaats), tijden (sabbat), personen (priesters), voorwerpen (kledij) -, is eveneens dankzij participatie heilig. God is de oerbron van al wat heilig is.- *Ps. 54(53): 9 33(32): 9* zegt dan ook: "Jahwe sprak en het geschiedde; hij gebod en het was". Zijn woord is een energiegeladen woord dat werkt.

- *Ps. 54(53): 3* zegt: "God, dankzij uw naam help mij en dankzij uw levenskracht verschaft mij recht". M.a.w.: de naam is levenskracht. Wat nog in de christelijke doopformule nawerkt want wij worden gedoopt in de naam (levenskracht) van de Vader, de Zoon, de H. Geest.

Dat de (post)moderne wetenschap dat soort subtiële stof niet ontdekt, ligt aan haar methode die zij eerst eigenmachtig vooropstelt om ze daarna op geest, al of niet ijl, toe te passen.

5. Bijbels dynamisme (twee soorten subtiel lichaam).

De ziel van de mens is onstoffelijke geest terwijl zijn lichaam stoffelijke geest is op meer dan één wijze.

1. *Oud testament.*-

De dodenoproepster in *1 Sam. 28:13v.* ziet de profeet Samuel uit de onderwereld opstijgen als een oud man in een mantel.- Hij dringt doorheen de grove stof met een lichaam dat fijnstoffelijk is en gedaanten kan aannemen (oude man, mantel).- Door aanraking met zijn subtiel lichaam geneest de profeet Elias (Elia) een kind (*1 Kon. 17:17vv.; 1 Kon. 4: 30vv.*).

2. *Nieuw testament.*-

Jezus draagt in zijn grofstoffelijk lichaam een fijnstoffelijk lichaam. *2.1. Marc. 6:56* zegt: “Overal waar hij doorkwam (...), bracht men de zieken op de pleinen en vroeg men hem ze aan te raken, of trachtte men, of al was het maar de zoom van zijn mantel, aan te raken. En allen die hem aanraakten waren gered”. *Luc. 6:19* zegt dat de reden was dat hij een kracht uitstraalde zo dat zieken genazen en bezetenen bevrijd werden. Vgl. *Hand; 19: 11v.*

De hemorhoïssa.-

Luc. 8:43vv.- Een vrouw lijdt sinds twaalf jaar aan bloedverlies, raakt de zoom van Jezus' mantel aan en geneest ogenblikkelijk. Jezus weet dat hij een kracht had uitgestraald en prijst haar geloof in de aanraking : zijn subtiel lichaam 'heiligde' de zieke.

2.2. *Luc. 9:28vv.*-

Op een hoge berg zien drie apostelen het gelaat van de biddende Jezus veranderen en zijn kleed stralend wit worden. Mozes en Elia verschijnen “in heerlijkheid” (versta: Gods geest in volle ontplooiing) en met hen spreken over zijn naderende dood in Jeruzalem.- *Petrus (2Pe. 1:16v.)* zegt dat het geen gesofisticeerd verhaal geldt maar een verslag van ooggetuigen.- Jezus' biologisch lichaam bergt een fijnstoffelijk en wel een verheerlijkt fijnstoffelijk lichaam. Het verschijningslichaam van Mozes en Elia is subtiel maar zij komen niet uit de onderwereld zoals Samuel maar uit Gods nabijheid (*Ps. 16(15):10v*) met een verheerlijkt subtiel lichaam (“in heerlijkheid” zegt Lucas).

2.3. *Joh. 20:19vv.*-

De deuren zijn gesloten maar Jezus - doorheen muren en deuren - komt binnen, staat te midden van zijn apostelen, toont zijn handen en zijde en vraagt aan Thomas te toetsen : “Breng uw vinger hier: dit zijn mijn handen. Breng uw hand nader en leg ze in mijn zijde”. Thomas stelt vast dat Jezus op subtiële wijze doorheen de muur en de deur is gekomen en onmiddellijk daarop zijn subtiel lichaam 'gematerialiseerd' heeft zodat het fysisch aftastbaar is. Wanneer Jezus vertrekt, wordt zijn lichaam weer louter subtiel: hij verzwindt.

Opm.-

Vanuit deze vaststellingen verstaat men de kerkvaders (33/800) die gedurende de eerste eeuwen de grondslagen van het christendom hebben gedefinieerd, wanneer zij de maagdelijke geboorte van Jezus verklaren. Volgens hen neemt God de Zoon in de maagdelijke schoot van Maria een subtiel lichaam aan dat de kern van zijn biologisch lichaam is. Maar op het ogenblik van de geboorte wordt dit door zijn subtiel lichaam opgeslorpt en glijdt dit laatste probleemloos doorheen Maria's zegel om onmiddellijk daarna weerom biologisch te worden.-

Zoiets is een teken van reine geest die in het ter wereld komen het peil van het vlees radicaal overstijgt,- voorteken van de overgang van vlees naar geest die Jezus in de wereld zal brengen met Pasen. Daarvandaan dat oosterse liturgieën zeggen: "Als verrezene, Heer Jezus, komt gij doorheen deuren en muren; als kind bij uw geboorte hebt gij reeds de maagdelijkheid van uw moeder ongemoeid gelaten".

Opm..-

In *1 Cor. 15:44vv.* onderscheidt Paulus tussen een 'psychisch' en een 'spiritueel' lichaam. Het eerste hangt met de onstoffelijke ziel samen; het tweede met de verheerlijking die Jezus brengt.- "Is er een zielelichaam, er is ook een geesteslichaam. Zo staat er geschreven: "De eerste mens, Adam, werd als levende ziel geschapen; de laatste Adam (versta: Jezus) was er als levendmakende geest. Maar niet het geestelijke is er eerst: er is eerst het psychische en dan het spirituele. De eerste mens als aardgebonden is aards; de tweede komt uit de hemel (vgl. *Dan. 7:13* over de hemelse mensenzoon)".- Er zijn twee soorten subtiel lichaam, dat eigen aan de onsterfelijke ziel (psychisch) en dat eigen aan de hemelse heerlijkheid (spiritueel). Jezus' maagdelijke geboorte is van dit laatste het eerste teken.

6. Bijbels moralisme.

Om de Bijbel te begrijpen is dus het begrip ‘levenskracht’ (geest) noodzaak maar dan met inbegrip van de decaloog. Gewetensvol leven is de basis bij uitstek van de door God gewenste levensenergie.- “Wie zaait in het vlees, zal verderf oogsten uit zijn vlees; wie zaait in de geest, zal eeuwig leven oogsten uit de geest” (*Galat. 6:18*). Welnu, Jezus stelt de geboden als de voorwaarde van eeuwig leven met Hem voorop. In *Marc. 10:17vv.* stelt een rijk man de vraag: “Goede meester, wat behoort ik te doen om het eeuwig leven te erven?”. Jezus antwoordt: “Gij kent de geboden: dood niet, pleeg geen overspel, steel niet, leg geen vals getuigenis af, breng geen schade toe, eer uw vader en uw moeder”. Deze reactie van Jezus toont duidelijk aan dat het hoogtepunt van het oude testament (*Exod. 20:1 vv., 34:10vv.*), nl. de tien geboden (de tien woorden), ook in het nieuwe testament de grondslag van Gods geest in ons blijft. Het moralisme, versta : de nadruk op gewetensvol gedrag (de evangelische raden inbegrepen), is - met het monotheïsme - de kentering bij uitstek van het bijbels dynamisme.

De decaloog.-

De formulering vertoont de structuur van de traditionele culturen. Vooreerst de drie eerste geboden die de godheid (Jahwe, H. Drie-eenheid) betreffen als hoog te schatten in gedachte, woord en daad. De godheid is de grondslag, de hoogste waarde, der cultuur.- Daarna de schepping met haar waarden. Het vierde gebod prent de eerbied voor ouders en kinderen en meteen voor alle gezagdragers en onderdanen in.

Tenslotte de geboden die fundamentele waarden als waarheid (8), - leven in al zijn vormen (5), seksualiteit (6, 9), bezit (7, 10) vooropstellen.- Men kan deze “tien woorden” duiden als premodern of als niet postmodern om ze als louter betrekkelijk of als “mythische mentaliteit” af te doen maar dergelijke levenshouding die van gemakkelijk misprijzen getuigt, vergeet dat zij waarden vertegenwoordigen die de grondslag van alle eerbied voor zichzelf en de anderen blijven. Wie de geboden in zijn leven waarmaakt, ervaart duidelijk dat zij levende geest van God zijn.

Vlees/ geest.-

Galat. 5:19vv geeft ons een suggestieve lijst.

1. Resultaten van vlees.-

Ontucht, onreinheid, uitpattingen, - afgodendienst, magie, - haat, twist, afgunst, uitbarstingen van woede, intriges, ruzies, partijschappen, jaloersheden,- orgieën en dergelijke.- *Apok. 21:8* somt op: lafhartigen, trouwelozen, verdorvenen, moordenaars, afgodendienaars, - al wie de leugen huldigt”.

Apok. 22:15 luidt terzake: honden (heidenen), magiërs, onkuisen, moordenaars, afgodendienaars, d.i. al wie leugen voorop stelt en uitvoert.- S. Jan benadrukt de afwezigheid van zin voor waarheid (door het achtste gebod als waarde voorgehouden) in alle ‘vleselijk’ leven.

2. Resultaat van geest.-

Liefde, vreugde, vrede, geduld, gediensigheid, goedheid, vertrouwen in anderen, zachtzinnigheid, zelfbeheersing.

Ziedaar het uitzicht dat het basiskoppel van de bijbel krijgt indien men er de gedragsvormen van nagaat.

Opm.. –

Valse leraars.- Bedoeld lijken gnostische libertijnen die op grond van ‘gnosis’, occulte kennis, een libertijns pseudo-christendom invoerden.- *Judas 4* waarschuwt terzake: “Sommigen, wier oordeel al lang in de Schrift beschreven staat, zijn er heimelijk in geslaagd uw gemeente binnen te dringen. Godlozen zijn het die de genade van onze God misbruiken als voorwendsel voor losbandig optreden en meteen Jezus Christus, onze enige meester en Heer, afzweren”.

Daarop verwijst Judas naar afvallige Joden in het verleden alsook naar de godszonen (engelen) die zich in de dagen van Noah aan jonge vrouwen vergrepen (*Gen. 6:1vv*), en naar de sodomieten die in de dagen van Lot als mannen verschijnende engelen wilden misbruiken. Het godsoordeel dat zo’n ‘vlees’ uitlokt “beletten onze dromers niet om juist hetzelfde te doen: zij bevleken het lichaam (versta: als hoge waarde), verachten de heerschappijen en beschimpen de hemelse machten (versta: de engelen) (*Jud. 8*)”. Judas ziet er een teken van het einde der tijden in en bestempelt ze als ‘psychische’ wezens, d.i. personen zonder Gods wezenseigen geest (*Jud. 19*), alsook als “redeloze dieren” (*Jud. 10*).

7. God en zijn hofraad.

1. Goddelijkheid Deze wordt in de Bijbel omschreven als gewetensvolle levenskracht (geest) zonder meer die in het begin hemel en aarde (het geordende heelal) schiep. *1 Kor. 8:4* vat samen: “Een afgod is in de wereld niets en er is buiten de enige God geen God. Want, al zijn er hetzij in de hemel hetzij op de aarde zogeheten goden - in feite zijn er een menigte goden en heren voor ons althans is er één enkele God, de Vader, van wie alles komt en voor wie wij er zijn, en den enkele Heer, Jezus Christus, door wie alles bestaat en door wie wij er zijn”(vgl. *Rom. 3:29*). -

‘God’ (elohim) betekent “machtvol wezen” (*Gen. 3:5; 1 Sam. 28:13*). ‘Heer’ betekent “vergoddelijkt wezen” in *2 Makk. 11:23*.- De Vader, de Zoon (Jezus), de H. Geest (hier niet uitdrukkelijk vermeld maar mede gedacht) zijn samen de H. Drie-eenheid, één godheid als drie personen, bij wie vergeleken alle andere ‘godheden’ enkel haar schepselen blijken te zijn.- Wel stelt *2 Pe. 1:4* dat wij, ineen met de verheerlijking (overgang van vlees naar geest) van Jezus, aan het verderf in de wereld (vlees) ontkomen en deelnemen aan de goddelijke natuur (geest). Dat type van vergoddelijking is het wezen van het christen worden.

2. Gods hofraad.-

De H. Drie-eenheid bestuurt de schepping niet alleen maar samen met de godszonen of heiligen (versta: engelen) (*Ps. 89(88): 6vv; vgl. Job 1:6, 2:1*), die niet allen gewetensvol zijn, verre van. Zo zegt *Gen. 3:5* dat er zijn die “goed-en-kwaad” kennen (versta: erin thuis zijn). In goed-en-kwaad thuis zijn heet men “harmonie (ineenlopen, verwarring) der tegengestelden (goed/ kwaad, heil/ onheil, gezondheid/ ziekte)”. *Job 1:6w.* vermeldt dat onder de hogere en lagere geesten een ‘satan’ is. Vgl. *Job 4:18* (onbetrouwbaarheid van engelen).

Onderwerping.-

Gal. 4:3w. stelt dat de heidenen aan godheden en de joden aan elementen van de wereld onderworpen waren.-

Terloops:

‘wereld’ betekent ‘totaliteit’ (neutraal), “door God beheerste totaliteit” (melioratief) of “door het vlees beheerste totaliteit” (pejoratief). ‘Element’ betekent “wat beheerst” (en dus begrijpelijk maakt). Indien men de godheden der heidenen vooropstelt, dan begrijpt men hun religie. Wie de wet van Israël vooropstelt, begrijpt het gedrag der joden. *Kol. 1:16* somt enkele wereldelementen op: “tronen, hoogheden, heerschappijen, machten” (vgl. *Gal. 4:3*). Zo ziet de bijbel in en boven machthebbers wezens die ze ‘beheersen’, ja, tot ‘slaven’ maken. Filosofie die deze wezens centraal stelt (*Kol. 2:8*), is zelf zo’n element van deze wereld want zo’n denkwijze beheerst degenen die naar haar leven. Element bij uitstek is Satan, de god van deze wereld, die het inzicht verblindt (*2 Kor. 4:4*), de vorst van deze wereld die Jezus naar het leven staat (*Joh. 12:31, 14:30, 16:11*).

Petrus, Paulus, Johannes verbergen hun verwerping van de wereldelementen niet. -

Zo stelt *1 Pe. 3:22* dat na de engelen, machten en krachten aan zich te hebben onderworpen Christus, met Pasen van deze wereld naar de hemel overgegaan, zetelt aan de rechterhand van de Vader. Hij vatte dan ook als opperste rechter het probleem der verslaving der mensheid aan de wereldelementen aan: “Hij beroofde de heerschappijen en de machten van haar onderwerpingsvermogen” (*Kol. 2:15*), de basis van hun zonde tegen de heilige geest (*Matt. 12:31v.*), d.i. hun frontale welbewuste wil om God radicaal uit de wereld te verdringen en zijn plaats in te nemen (*2 Tess. 2:3 v.*).

Rechters.-

Sommige psalmen zijn niet mals voor de rechters als elementen van de wereld.- Zo *Ps. 82 (81)*.- God staat op in de goddelijke hofraad; te midden van de rechters oordeelt hij “Hoelang nog zult gij onrechtmatig oordelen, ondersteunt gij de machtsposities der godlozen? Oordeelt ten voordele van de machteloze en de verweesde; schenkt de behoeftige zijn recht (...). Zonder inzicht, zonder het te beseffen zijn zij aan het werk in de duisternis (...).

Ik zei: “Gij goden, godszonen, gij allen? Neen toch! Als de mens zult gij sterven; als één man, gij vorsten, zult gij neerstorten”. Jezus schetste hen in zijn parabel over de cynische rechter (*Luk. 18: 1vv*). *Ps. 58 (57)* zegt het keihard: “Is het wel waar dat gij, goddelijke wezens, dat gij volgens recht hebt geoordeeld? (...). Vanaf de moederschoot zijn zij afgeweken, de godlozen; vanaf de dracht zijn zij afgedwaald, zij die de dwaling als rechtspraak huldigen (...)

8. Christus in strikt Bijbelse duiding.

Het christendom is van Bijbelse oorsprong. Welnu, een basiskoppel - vlees/ geest - beheerst vanaf het scheppingsverhaal de bijbel maar wordt uitdrukkelijk vermeld in *Gen. 6:3*. Jahwe, geconfronteerd met de toenemende gewetenloosheid der mensheid (niet zonder de nefaste invloed van 'godszonen' (engelen)).

Besluit: "Dat mijn geest niet meer verantwoordelijk zij voor de mens want hij is vlees". Vlees is de eerste graad van Gods geest in de mensheid. Vlees, indien verdorven door gewetenloosheid, is de ontaarde graad van vlees.- God, geconfronteerd met die ontaarde graad, investeert zijn geest niet meer. Meteen neemt de kwetsbaarheid van de mens voor zover vlees toe: het zondvloedverhaal toont deze zwakheid. Zonder Gods levenskracht is men prijsgegeven aan de vele uitdagingen van de schepping. Het verhaal over de zondeval met als gevolg het verlies van de paradijselijke toestand toonde dat gebeuren reeds duidelijk maar zonder uitdrukkelijke vermelding van het koppel "vlees/ geest".-

Terloops:

de term 'geest' in de Griekse betekenis betekent "verstandelijk vermogen". De Bijbelse term 'geest' omvat, eens op het peil van al wat zich bewuste persoon is, verstandelijk vermogen.

Vlees.-

Het stadium van vlees, zelfs in de vervallen graad, is niet niets. Het scheidt leven, ja, wonderen. *Exod. 7/8* vermeldt de Egyptische mirakels. *Hand. 8:9vv.* vermeldt Simon de magiër. Allen hechtten zich aan hem: "Deze man is de macht van God die men "de grote" heet". Sinds lang had hij ze door zijn magische wonderen verbaasd. *2 Tess. 2:9vv.* voorspelt de wonderen van de komende antichrist in dienst van de god van deze wereld, Satan.

Opm..-

De wonderen van het vlees beperken zich tot het natuurlijk peil met inbegrip van het buitennatuurlijke (= paranormale). De kerk onderscheidt daarvan zeer streng het bovennatuurlijk peil van de wonderen die Jezus dankzij zijn unieke graad van Gods geest verricht.

Jezus.- *Joh. 1:14* zegt dat de Zoon vlees geworden is door uit Maria geboren te worden.

1. Als belichaamd mens is hij vlees in de biologische zin.
2. Meteen is hij vlees, d.i. levenskracht in de zwakke zin.
3. Vlees in de zin van gewetenloos mens zijn is hij zeker niet.-

Volgens *1 Pe. 3:18w.*, *2 Pe. 2:4vv.* werd de Godmens Jezus voor zover vlees (in de voornoemde zin) ter dood gebracht maar tot leven gewekt voor zover geest. Op

Pasen voltrok hij die overgang.- Dit definieert het wezen van het christendom dat overgang van vlees naar Gods geest is.- Men lette erop dat de Bijbel, indien hij over Jezus' rol spreekt, dit uitdrukt in de termen van het basiskoppel "vlees/ geest". Pas indien men hem zo verstaat, verstaat men hem Bijbels.

Profetische geest.-

In *Numeri 11:29* roept Mozes, overmand door profetisch werk, uit: "Kon toch heel het volk profeet zijn doordat Jahwe hem zijn geest schenkt!". Profetische geest laat toe Gods stem in het binnenste horen. Deze stem is om te beginnen de stem van het geweten eigen aan alle mensen zoals *Rom. 2:14v.* stelt maar zij kan een buitennatuurlijke duidelijkheid aannemen. Wat bij echte profeten het geval is.

Jezus.-

Jezus spreekt over zichzelf als profeet: "Ik verkondig aan de wereld wat ik gehoord heb van degene die mij gezonden heeft" (*Joh. 8:26, 8:28*). In *Matt. 3:16* wordt hij gedoopt zo dat Gods profetische geest over hem neerdaalt en hij zijn roeping kan beginnen.

Onthaal.-

"Wie heeft willen luisteren naar de Vader en wat deze leert, komt tot mij" (*Joh. 6:45*). Doch velen vatten zijn waar wezen als profeet niet. Tot de tijdgenoten die hem verwerpen, zegt hij: "Gij hebt nooit de stem van mijn Vader gehoord. Gij hebt nooit zijn aangezicht gezien" (*Joh. 5:37*). Merken wij op dat "het aangezicht zien" betekent "toegang hebben tot" en dus "intiem omgaan met".

Terloops:

intieme omgang met God is volgens de bijbel de roeping van de mens.- Het onthaal dat zijn tijdgenoten hem bereiden, hangt dus of van het feit dat zij - al of niet - reeds met de hemelse Vader intiem omgaan. Wie met God intiem omgaan, herkennen in Jezus wat zijzelf reeds beleven!

Terloops: "God kennen" in de Bijbel betekent "intiem met hem omgaan". De Griekse betekenis "intellectuele kennis" is hoogstens een aspect van het typisch Bijbelse 'kennen'.- De profeet als profeet, indien hij echt godscontact heeft, hoort Gods stem en geeft ze door aan medemensen die daardoor in zijn profetische geest delen.

9. Macht en onmacht van de hel.

Wat de Bijbel de hel heet, toont zich ergens. Zoniet zou men er niet over spreken.- De hel is het teken hetzij van een vroeger stadium inzake Gods geest, nl. vlees, hetzij van een door gewetenloos gedrag onttaarde vorm ervan. Vooral deze laatste vorm lokt vervreemding van God uit. Vgl. *Gen. 6:3* en b.v. *Ps. 104(103):29v.*: indien God zijn aangezicht verbergt, dan zijn de schepselen aan angst toe; indien hij zijn levenskracht terugtrekt, dan zijn zij aan sterven toe. In die zin luidt *Ps. 88(87): 11v.*: “Verricht gij, Jahwe, voor doden nog wonderen? Staan schimmen op om u te loven? Spreekt men over uw liefde in het graf, over uw waarheid op de plek van de ondergang? Beseft men in de duisternis uw wonderen, uw gerechtigheid in het land der vergetelheid?”. M.a.w.: men mist er het intieme omgaan met God met alle gevolgen vandien.

Macht.-

Jesaja 28:15vv.- De machthebbers uit angst voor het zich opdringende Assyrië sluiten een verbond met de hel: “Wij sloten een verbond met de dood (versta: de hellemachten); met de sheol sloten wij een pact. De dreigende gesel zal aan ons voorbijgaan zonder ons te treffen (...)”.- Een pact sluit men met wie macht heeft!

Terloops.-

In *Hand. 19:16* werpt een door een kwade geest bezetene zich op enkele Joodse exorcisten, overmeestert ze en takelt ze dermate toe dat zij naakt en met kwetsuren overdekt ontsnappen Dat is fysieke macht.- Wanneer Jezus aangehouden wordt, zegt hij: “Dit is uw uur en de macht der duisternis” (*Luc. 22:53*). Bedoeld is juridische macht.- Dit zijn een paar tekens van een op aarde werkende hellemacht die *Ps. 59 (58)* beschrijft: “Machtigen pakken mij aan”. Zij zijn als de verwilderde honden die ‘s avonds terugkeren: “Een hond gelijk grommen zij en drijven rond in de stad, op jacht naar eten”. Zo ervaart de psalm de hel.

Ziekte.-

Ps. 88(87).- De zieke klaagt: “Mijn leven bevindt zich op de rand van de hel. Als reeds ervaren als iemand die begraven is, ben ik er geweest, (...), gelijkend op de gesneuvelden die in de graven liggen, op hen aan wie gij, God, niet meer denkt. Gij hebt mij in het diepste van het graf geplaatst, in de duisternis, in de afgronden (...)”. De gewijde schrijver gebruikt poëtische taal om een werkelijke sacrale ervaring weer te geven: ziek zijn is de hel als uit de diepten op aarde oprijzend en zich ervaarbaar tonend.

Cynische rijkdom.-

Ps. 49(48):11 vv.- “De mens in zijn weelde beseft het niet (...). Ook: zelfzeker leven zij (...). Maar het komt neer op een kudde die men voor de onderwereld bestemt: de dood zet ze te grazen. Gewetensvollen zullen over dergelijken heersen”.- Deze laatste zin spreekt duidelijk de onmacht van de hel uit.

Macht en onmacht.-

Er is dus een onderwereldse laag die heerst en de macht der hel toont. Er is echter ook een laag in de diepten der aarde die beheerst wordt en de onmacht der hel toont.

De uitweg.-

Ps. 86(85):7.- “Op de dag van de angst (versta: de ervaring op aarde van de onderwereld) roep ik tot u. (...). Onder godheden is er geen zoals u, Jahwe. Niets gelijkt op wat gij verricht. Verheven zijt gij en wonderen verricht gij, gij alleen. (...). Ik ben u dankbaar (...) want gij hebt mijn ziel gered uit het onderste van de hel”. Wat doorgaat als ‘goden/ godinnen’ is beneden het van vereiste levenskracht om uit de onderwereld te redden.

Gewetenloosheid.-

In *Marc. 2:3vv.* wordt Jezus geconfronteerd met een lamme: Jezus ziet het geloof en zegt tot de lamme: “Mijn kind, uw zonden worden vergeven”. Om te reageren op het ongeloof inzake vergeving der zonden zegt Jezus: “Opdat gij zoudt weten dat de Mensenzoon (Jezus) zonden kan vergeven op aarde, ik beveel het u - zegt hij tot de lamme - : Neem uw berrie en ga naar huis”. De gewetenloosheid - hier verondersteld als oorzaak van de lamheid - is de intrede reeds op deze aarde in de onderwereld die juist daardoor zich op onze aarde toont o.m. in de gevolgen van de afwezigheid van Gods wezenseigen levenskracht. Deze laatste alleen beschermt uiteindelijk tegen de uitdagingen die de schepping, voor zover aan vlees en onderwereld prijsgegeven, bevat (zoals ziekte, natuurrampen e.d.m.).

Men denke vooral niet dat de gewijde schrijvers “poëzie verkopen” wanneer zij in beeldige taal de macht en vooral de onmacht der hel beschrijven.

10. Zelfoverschatting als vlees en niet geest.

In *Jesaja 31:1*vv. rekenen Israël 's gezagsdaggers - zonder Jahwe te raadplegen (*Jes. 28:15*) - op de paarden, de ruiters en de strijdwagens van Egypte. Waarop de profeet zegt "De Egyptenaar is mens en niet God. Zijn paarden zijn vlees en niet geest". Politieke macht wordt beoordeeld in termen van het basiskoppel "vlees/geest".- Het normaal verloop van godloze macht is volgens *Ezech. 26:20, 28:8*vv.

1. machtsverovering (welvaart (*Ez. 28:5, 33:31*), leger) dankzij veelal godloos en gewetenloos optreden;

2. Gods oordeel dat tot de onderwereld veroordeelt. M.a.w.: de hel zicht- en tastbaar op aarde.

Wijsheid.- Sapiëntiële teksten geven historische feiten weer maar lettend op het heilshistorisch verloop dat erin schuilgaat (met o.m. verwaarlozing van details). Wij geven voorbeelden.

1. *Nebukadnessar* (Nabukodonosor).-

Dan. 4:11/34 beschrijft een vorstelijke waanzin. De vorst droomt van een boom die reusachtig en vruchtbaar wordt, totdat een 'wakende' (versta: een engel die altijd waakt) roept: "Hak de boom om. (...) maar laat zijn wortelstronk in de aarde zitten. In boeien (...) moet hij in het groen van het veld verblijven (...). Zijn mensenhart wordt in dat van een dier veranderd. Zo zullen zeven tijden voorbijgaan".-

Daniël duidt de droom: de boom is de vorst van wie de wakende voorspelt dat hij in waanzin een tijdlang als een dier zal leven "totdat gij, vorst, hebt ingezien dat de Allerhoogste vorstelijke macht beheerst".

Herstel is mogelijk indien de vorst zijn gewetenloosheden uitboet met gewetensvolle daden en zijn misdaden met genadigheid t.o.v. de armen.- Men ziet het bijbels moralisme als voorwaarde van levenskracht en lukken.- Het jaar daarop bewondert de koning de heerlijkheid van Babylon (Babel) "dankzij zijn macht". Op dat ogenblik weerklinkt een stem vanuit de hemel: "(...). Het koningschap is u ontnomen". Nebukadnessar wordt dierlijk totdat hij zijn menselijk verstand terugkreeg, zoals hijzelf bekent. Om zijn bekering wordt hem door God eerherstel gegeven.

2. *Belsassar* (Baltazar).-

Dan. 5:1/30.- Hetzelfde verloop als zo even maar zonder herstel. De vorst op een hoogtepunt van zijn macht houdt een groots feestmaal met zijn rijksgroten, zijn vrouwen en bijvrouwen. Bedronken krijgt hij de ingeving uit het gouden en zilveren vaatwerk uit de tempel van Jeruzalem te drinken. Bij het drinken loofden zij de afgoden. Totdat plots een mensenhand tekens aanbracht op de muur. Hij liet de wijzen - bezweerders, magiërs en leverschouwers (dat zijn zij die mantiek bedrijven via het 'kijken' naar de lever van een geslacht dier) - duiden.

Toen geen onder hen dit kon, greep een hevige angst hem aan. Daniël werd

gevraagd, die kort gezegd stelde dat, in tegenstelling tot zijn vader, Nebukadnessar, die tot inzicht kwam, Belsassar zich boven de Hemelheer stelde door de heiligschennis der vaten uit Jeruzalem. Daarop leest de profeet: “Mene tekkel ufarsin”. De ontcijfering luidt: ‘mene’, geteld heeft God uw regeringsjaren en er een einde aan gemaakt; ‘tekkel’, gewogen zijt gij op de weegschaal en te licht bevonden; ‘ufarsin’, verdeeld is uw rijk en aan de Meden en de Perzen gegeven.

Balladesk.-

Het verloop van deze grote der aarde is als in een ballade: te midden van feestvreugde slaat het lot toe: “Diezelfde nacht werd Belsassar, de koning der Chaldeeën, omgebracht”. Zijn koninkrijk valt in de handen van Darius, de Medier. Want God investeert niet meer zijn geest in Belsassar.

God als “Allesbeheerser die was, is en komt” (*Apoc. 4:8*), geeft en neemt. Wanneer Pilatus in *Joh. 19:10v.* zijn macht laat voelen als vertegenwoordiger van Rome’s imperium, antwoordt Jezus rustig: “Gij zoudt over mij geen macht hebben, indien u dat niet van hierboven gegeven was”. In *Dan. 4:14, 4:29* luidde het reeds dat de Allerhoogste geeft aan wie hij goed acht. Dat is overigens een der redenen waarom de bijbel gezag eerbiedigt, zoals *Rom. 13:1vv.* zegt: “Er is geen gezag tenzij dit van God komt (...). Dermate zelfs dat wie weerspanning is, tegen de door God gevestigde orde ingaat”. Wat echter niet betekent dat machtswellust en de eraan eigen grensoverschrijdingen niet door diezelfde God als Allesbeheerser van zijn ‘geest’ beroofd wordt volgens zijn plannen. Immers arrogant optreden tegenover God en diens decaloog is het zich tonen van het ‘vlees’ als onderwereld op aarde.

11. Een zielenoproepster.

Geloof in leven na de dood is de aanleiding tot het contacteren van zielen in de andere wereld (*Jes. 8:19, 19:3*) zo zelfs dat *Levit. 19:31, 20:6, 20:27* dit verbiedt (doodstraf inbegrepen). Vgl. *1 Kor. 15:29* (waar sprake is van zich laten dopen t.v.v. overledenen).

1 Sam. 28:3vv.-

Toen koning Saul (-1030/-1010) het kamp der Filistijnen zag, werd hij angstig. Toen hij echter Jahwe (via dromen, lotsworp, profeten) raadpleegde, antwoordde deze niet. Waarop hij ingaat op de raad van twee ondergeschikten die hem 's nachts verkleed naar En-Dor begeleiden. Tot de vrouw zegt hij: "Laat mij de toekomst voorspellen door een ziel en roep voor mij diegene op die ik u zal zeggen". De vrouw: "Maar kijk: gij weet toch zelf (...) dat Saul de zielenoproepers en de waarzeggers in het land verboden heeft.(...)". Hij zweert bij Jahwe dat haar niets zal overkomen en zij vraagt wie zij moet oproepen. Hij: "Roep mij Samuel op". Deze profeet trad vanaf -1040 op maar was gestorven (*1 Sam. 25:1*).

De vrouw ziet Samuel, stoot een kreet uit en zegt: "Waarom hebt gij mij bedrogen? Gij zijt Saul!". Hij: "Heb geen schrik! Maar wat ziet gij?".- "Ik zie een elohim (versta: een wezen vol levenskracht)". Deze stijgt op uit de onderwereld. Saul vraagt: "Hoe ziet hij er uit?". - "Het is een oud man in een mantel". Vgl. *2 Kon. 2:8, 2:13* (profetenmantel). Daarmee wist Saul dat het Samuel was: hij buigt het gelaat tot tegen de aarde uit diepe eerbied.- Samuel: "Waarom hebt gij mijn rust gestoord door mij op te roepen?".

Terloops:

niet alle zielen willen in aardse geschiedenis verwickeld geraken en willen rust.- Saul: "Ik ben diep beangstigd: de Filistijnen doen mij een oorlog aan en God heeft zich van mij afgekeerd : hij antwoordt mij niet meer (...). Daarop heb ik u erbij geroepen om mij te tonen wat ik moet doen".- Samuel: "Waartoe mij raadplegen als God zich van u heeft afgekeerd (...)? Jahwe deed met u zoals hij u zei door mijn bemiddeling: hij onttrok u het koningschap en gaf het aan uw nabestaande David omdat gij Jahwe's wil niet hebt uitgevoerd (...). Meer nog: Jahwe zal met u uw volk Israël in de handen der Filistijnen overleveren; morgen zult gij met uw zonen bier bij mij zijn (versta: in de sheol). Ook het kamp van Israël zal Jahwe aan de Filistijnen overleveren". Saul, geterroriseerd door Samuel's woorden, stort over heel zijn lengte op de aarde.

Zien.- De zienster beschikte blijkbaar over een zeer grote levenskracht zo zelfs dat zij de profeet, zelf een elohim, een machtgeladene, kon dwingen uit de hel op te stijgen. Zelf was zij dus ook 'elohim' (een woord dat ook godheid uitdrukt).-

Jes. 20:6vv. Licht het zien enigszins toe: "De Heer sprak tot mij: Ga, plaats een waarnemer (letterlijk: iemand die toekijkt). (...). Hij zal de ruitery zien (...). Dat hij met aandacht, met grote aandacht waarneme (...)". Ook de zienster beschikt over dat

vermogen: zij is iemand die, indien zij zich concentreert, toekijkt! En wel in de onderwereld op zoek naar iemand.

Geloof als een sterkere graad van levenskracht.-

Hebr. 11:1 vv. zegt dat het geloof de waarborg is van goederen die men verwacht, het bewijs van de werkelijkheden die men niet ziet”. Men ziet ze niet met de biologische ogen maar met gelovige ogen: geloof is een eerste graad van geest die toelaat te zien wat de gewone zintuigen niet zien.- De waarnemer/ waarneemster van de zienster is daarvan een nog sterkere graad: als zij ‘toekijkt’ met grote aandacht, ziet zij de ziel van de profeet, haar gehoorzamend, opstijgen.

Inwijding.-

*1Kor. 14:1*vv. stelt dat geestesgaven een bijzondere graad van Gods geest veronderstellen. Zo als men in talen spreekt die men slechts direct verstaat indien men ‘ingewijd’ is (*1Kor. 14:16, 14:23*v.). Inwijding is wezenlijk versterkte grand van levenskracht (met specialisatie ervan).-

Terloops:

Johannes’ vervoerdheid in *Apoc. 1:10* getuigt eveneens van zijn ingewijde graad dankzij Gods geest: “Ik viel in vervoerdheid op de dag van de Heer en hoorde achter mij een stem roepen (...)”. Ook het horen van wat het gewone biologisch gehoor niet verneemt, is teken van inwijding, d.i. verhoogde graad van levenskracht. Profeten getuigen van zo’n graad. –

Slotsom.-

Geloven als eerste graad van geest die ‘waarneemt,’ is de basis; de ‘gaven’ zijn de bovenbouw. Wie niet gelooft, neemt dan ook niets waar!

12. Het geheim en zijn onthulling.

Wanneer S. Paulus schipbreuk lijdt op Malta, werpt hij wat dor hout in het vuur waarbij een adder aan zijn hand blijft kleven. De Maltezers duiden: “Deze man is een moordenaar: hij ontsnapt zo even aan de zee en de goddelijke wraak laat hem niet in leven” (*Hand. 28:3vv.*). Zij redeneren van het gevolg naar een ‘goddelijke’ oorzaak.- In noodsituaties ging men tot publieke vasten en gebeden over om een fout bloot te trekken (*Recht. 20:26; 1 Kon. 21:9; Joel 1:14, 2:15*).

Opm..-

Het oorzakelijk verband steunt bijbels gezien op *Gen. 6:3*: het vlees (fout) lokt bij God het terugtrekken van zijn geest uit. Wat kwetsbaarheid door nare gevolgen baart.

Verborgene fout.-

1Kon. 17:17v.- De profeet Elia (Elias) woont in bij een weduwe. De zoon van de vrouw werd ziek en gaf de geest. Waarop zij: “Hoe staat het tussen mij en u, man van God? Gij zijt dus bij mij gekomen om aan mijn fouten te herinneren en mijn zoon te doen sterven!”. Elia zegt niets maar geneest het kind.- Een door God gezondene legt door zijn aanwezigheid geheimen bloot en versnelt Gods oordeel in de vorm van onverwachte misrekeningen.

Jezus.-

Bij de opdracht van Jezus duidt Simeon: “Dit kind zal de val en de opstanding (versta: oordeelsschifting) van velen in Israël met zich brengen (...) opdat de geheime gedachten van vele harten bloot komen” (*Luc. 2:34v.*). Jezus is immers een door God gezondene.

Daniël.-

Het verborgene en diens onthulling staat centraal in het boek Daniël: te midden van een groot aantal ‘wijzen’ (wichelaars, bezweerders, magiërs) (*Dan. 2:2*) die zich specialiseerden in de “duiding van mysteriën” binnen niet-Bijbels kader, stelt Daniël “de Verheven God” (*2:45*) of nog “de God der goden” (*2:47*) voorop als “de onthuller der mysteriën” (*2:47*), die diep gelegen dingen en geheimen openbaart en wat zich in de duisternis bevindt, kent (*2:22*).

Wie zondigde? - *Joh. 9:1vv.*- Jezus merkt een blindgeborene man op. De leerlingen vragen : “Rabbi, wie zondigde - hij of zijn ouders - zo dat hij blind geboren werd?”. Dat zijn ouders in aanmerking komen, is een geval van het wereldwijd verspreide stamboom-denken. Maar daarbij sluiten de leerlingen de hypothese van een persoonlijke fout voor de geboorte niet uit. Reïncarnisten besluiten hieruit tot reïncarnisme. Met de fout der ouders wordt de hypothese van een fout voor de ontvangenis mogelijk geacht.. Maar Jezus stelt dat noch hij noch zijn ouders zondigden : de blindgeborene toont wel de werken (tekens, wonderen) van God.

Opm..- De tekst behelst niet noodzakelijk reïncarnatie. - De blindgeborene kan een

fout in de moederschoot begaan hebben : men denke aan *Luc. 1:41, 1:44*, waar Elisabeth zegt dat het kind bij de aankomst van Maria “in haar schoot opsprong”. Wat misschien op bewustzijn van in de moederschoot wijst met de mogelijkheid van zonde. Een persoon-lijke fout, de blindgeborene eigen, maakt reïncarnatie logisch niet-noodzakelijk.

Bijbels gewetensonderzoek.-

1Kor. 4:3vv.- “Ik beoordeel niet mijzelf. Mijn geweten verwijt mij weliswaar niets maar daardoor ben ik nog niet gerechtvaardigd (versta: met God in orde). De Heer is mijn rechter.- Bijgevolg: oordeelt niet vroegtijdig. Laat de Heer komen (versta: bij zijn tweede komst): hij zal de geheimen der duisternis belichten en de bedoelingen der harten bloot trekken. Dan zal iedereen de lof die hem toekomt, van God ontvangen”. Aldus S. Paulus. die zijn geweten onderzoekt op onbewuste fouten alsof de verheerlijkte Jezus reeds teruggekeerd was op het einde der tijden. Deze eschatologische (op de eindtijd gerichte) denkwijze is typisch voor het hele oude en nieuwe testament.-

Opm.. - Indien moderneren stellen dat zij het onbewuste ontdekt hebben, dan hebben zij in S. Paulus een voorloper van formaat die inzake ons bewustzijn als bloot trekker van de waarheid zich geen illusies maakte. *Matt. 11:25.-* “Jezus zei: Vader, Heer van hemel en aarde, ik zegen u omdat gij (versta : de mysteriën van zijn optreden) verborgen hebt voor wijzen en verstandigen en het geopenbaard hebt aan de heel kleinen”.- Jezus spreekt zoals *Ps. 72 (71)* het reeds zegt: de kleinen, de kinderen van armen, krijgen hun recht niet van de machtigen op aarde. Jezus, de Allesbeheerser als de rechtvaardige rechter, wijdt “de kleinen” in de mysteriën van Gods gerechtigheid in.